

Éva Janikovszký

oslikao László Réber

BAŠ SE VESELIM !

Éva

B

nakladnik
HENACOM d.o.o.
Zagreb

grafička priprema
ANDREA & KAŠMIR

naslov izvornika
JÓ NEKEM!

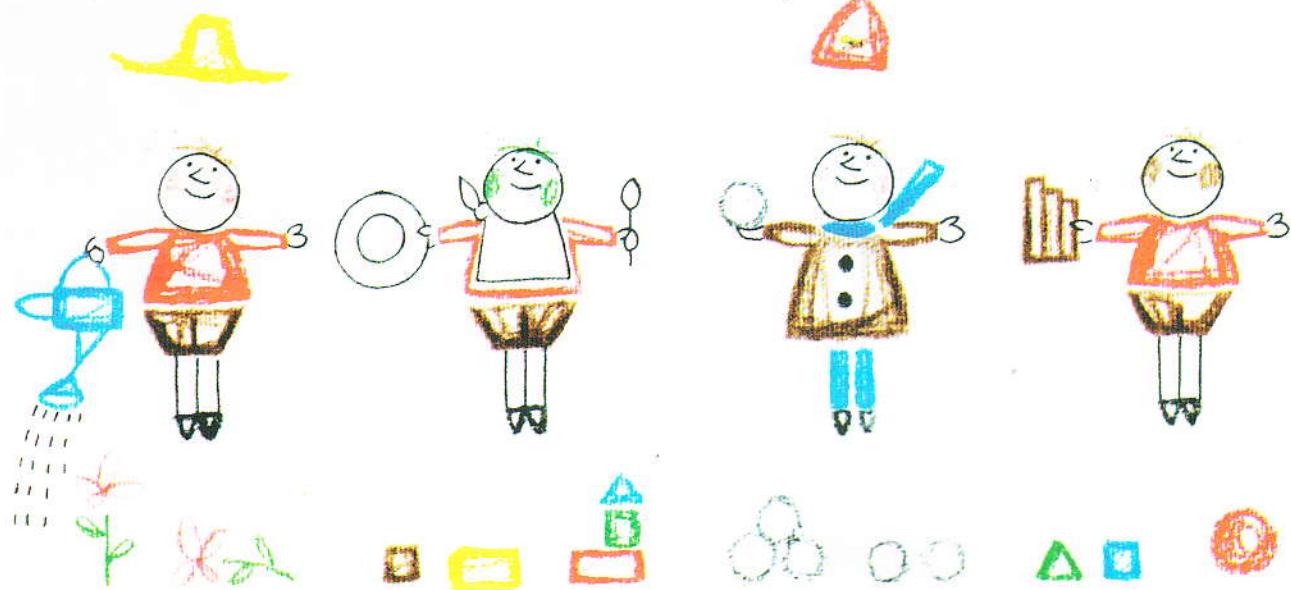
Tekst © Éva Janikovszky 1967.
Ilustracije © László Réber 1967.
BUDAPEST

Tiskar
TISKARA RIJEKA d.d.
Rijeka

Tisak
Prevela s madžarskog
Ljerka Damjanov-Pintar

Naklada
3000

ISBN 953-6510-02-2

Éva Janikovszký

oslikao László Réber

BAŠ SE VESELIM !

Prevela s madžarskog
Lijerka Damjanov-Pintor

Priredio
Milan Taritaš

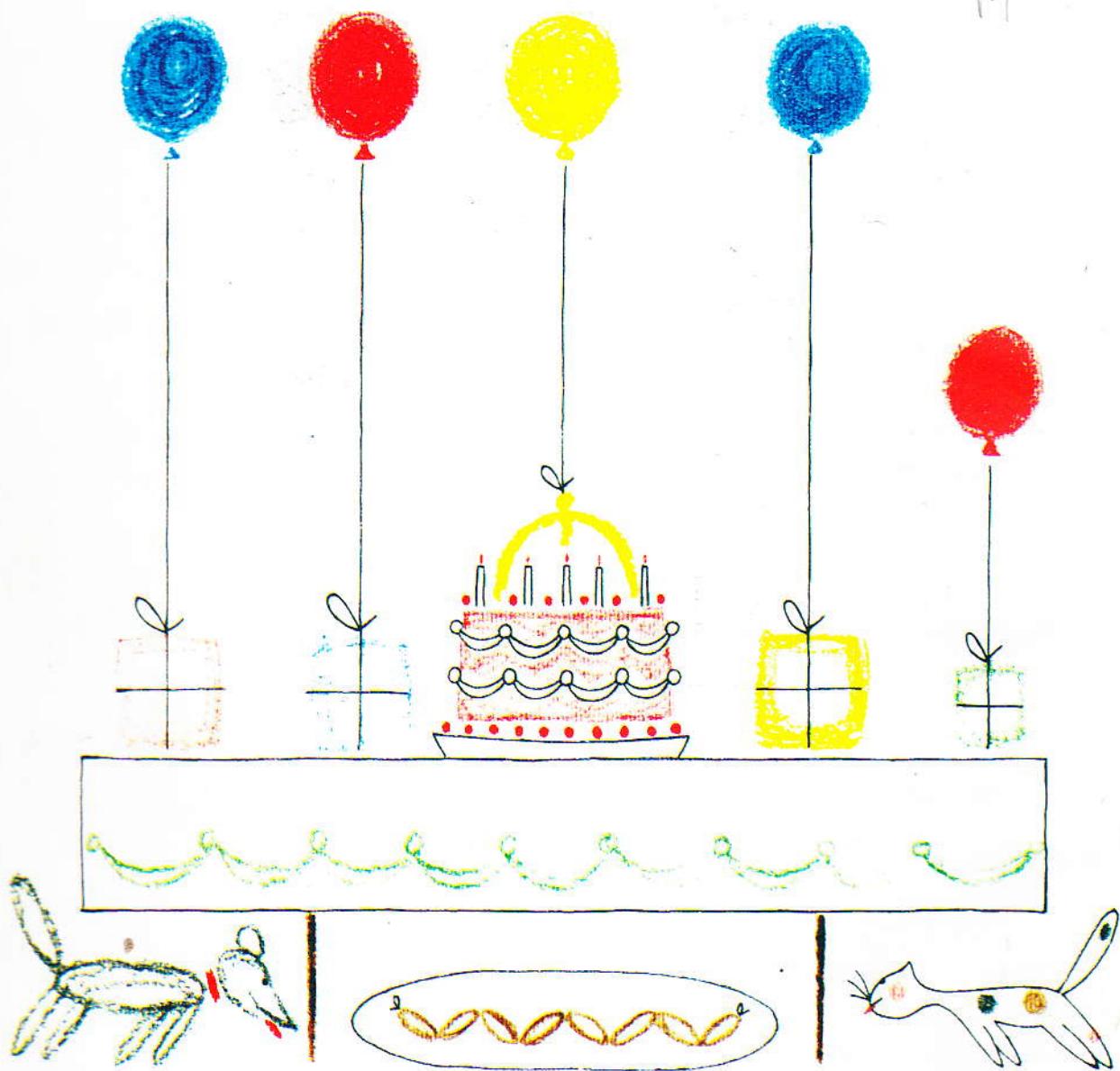

HENA COM d.o.o.
Zagreb 1996.

28 643/96

M

Volio bih

da je uvijek svatko veseo:

i mama,

i tata,

i baka,

i djed,

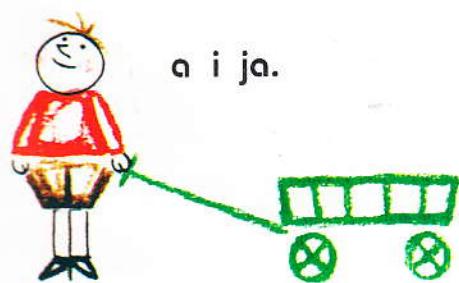

i Marica,

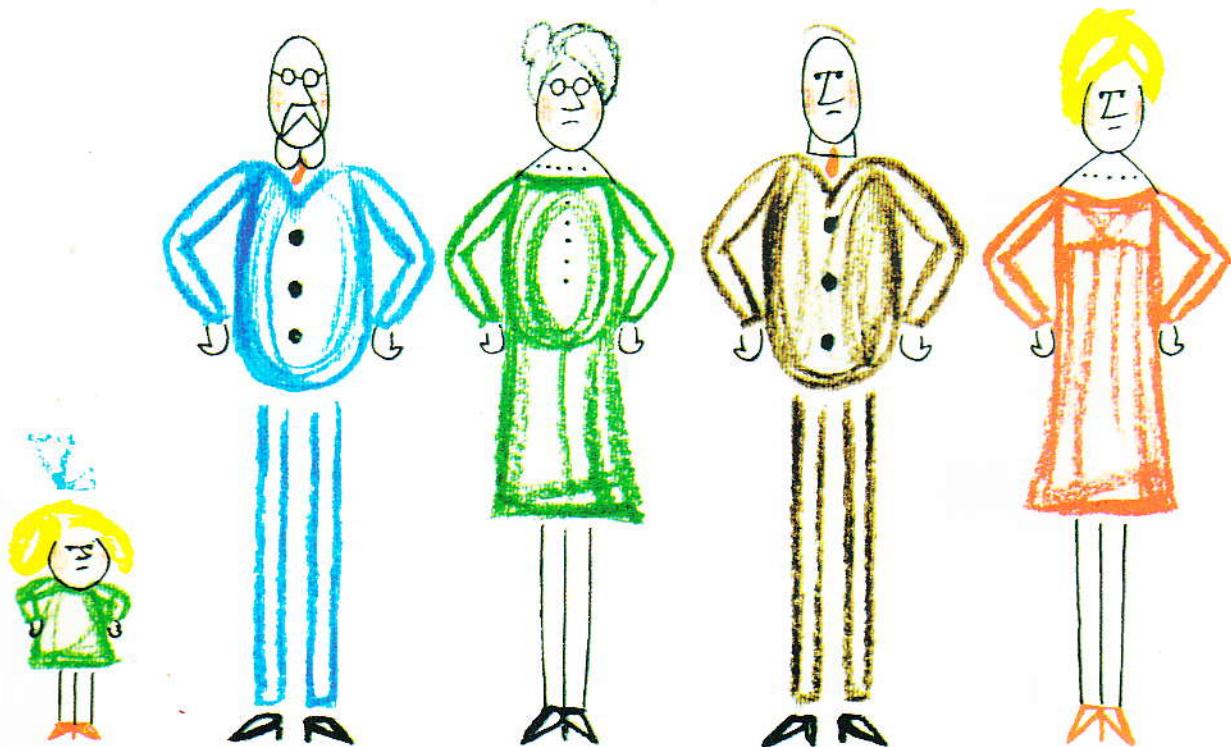
moja seka,

a i ja.

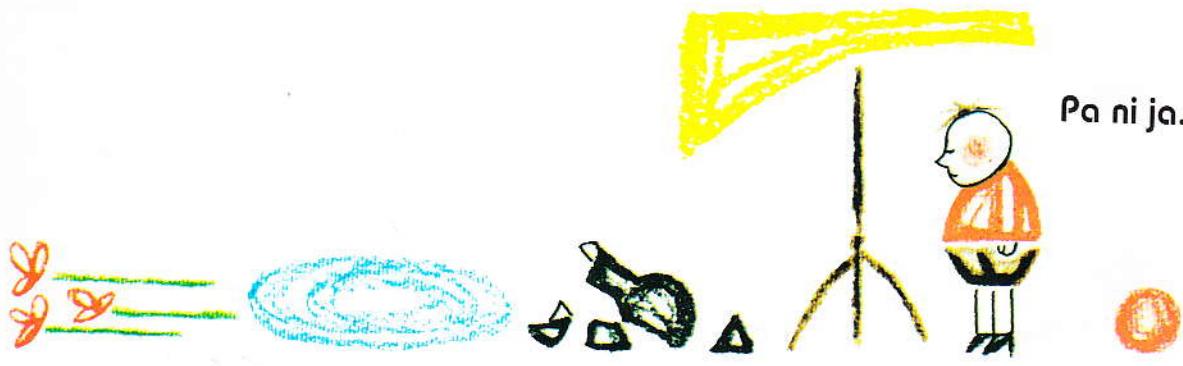

Na žalost,

nisu uvijek svi veseli.

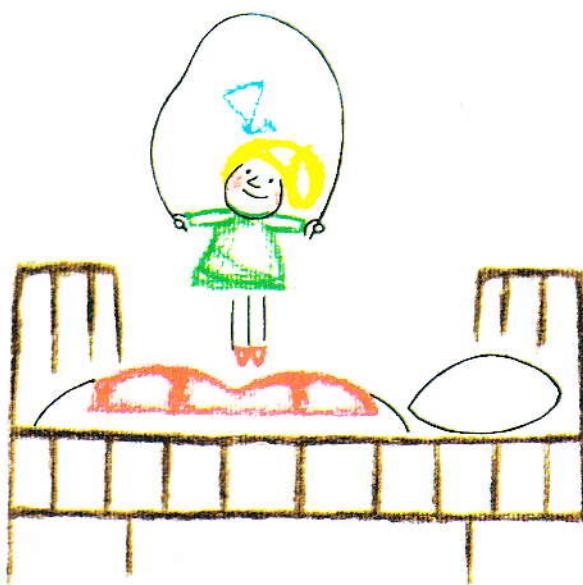

Pa ni ja.

Dok sam bio mali,
mislio sam
da se svatko veseli onome
čemu i ja.

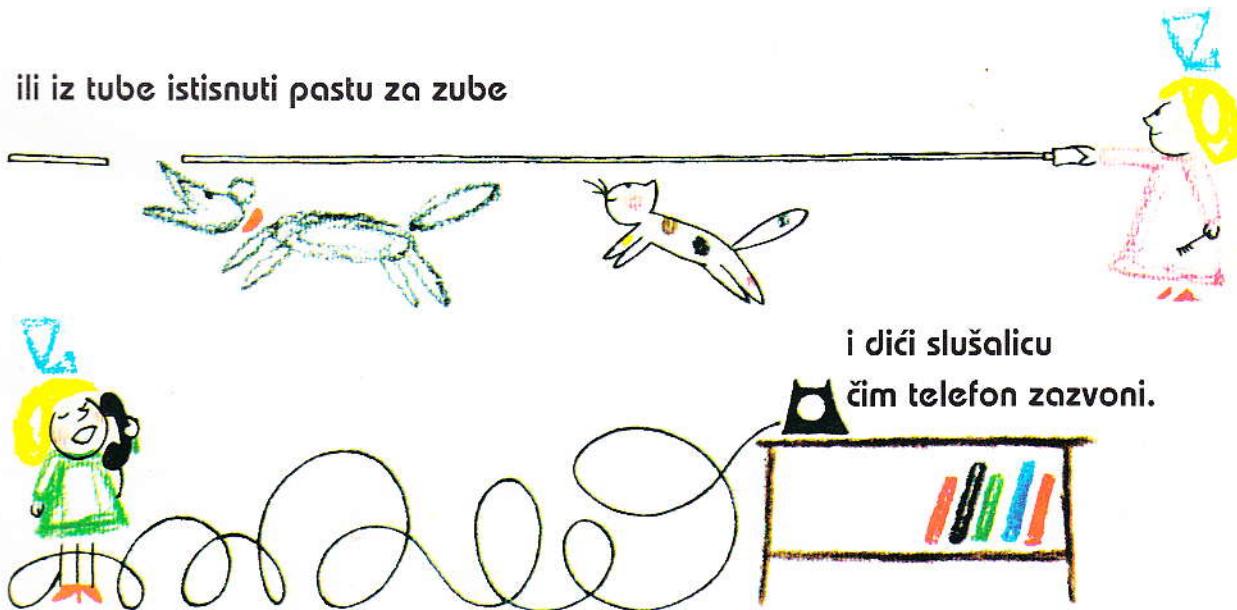

Marica je još mala
i misli da se svi vesele
kao i ona,

kad može cipelama
skakati po krevetu,

ili iz tube istisnuti pastu za zube

i dići slušalicu
čim telefon zazvoni.

Ali ja sam već velik i znam da se

mama

i

tata,

baka

i

djed,

a i Marica,

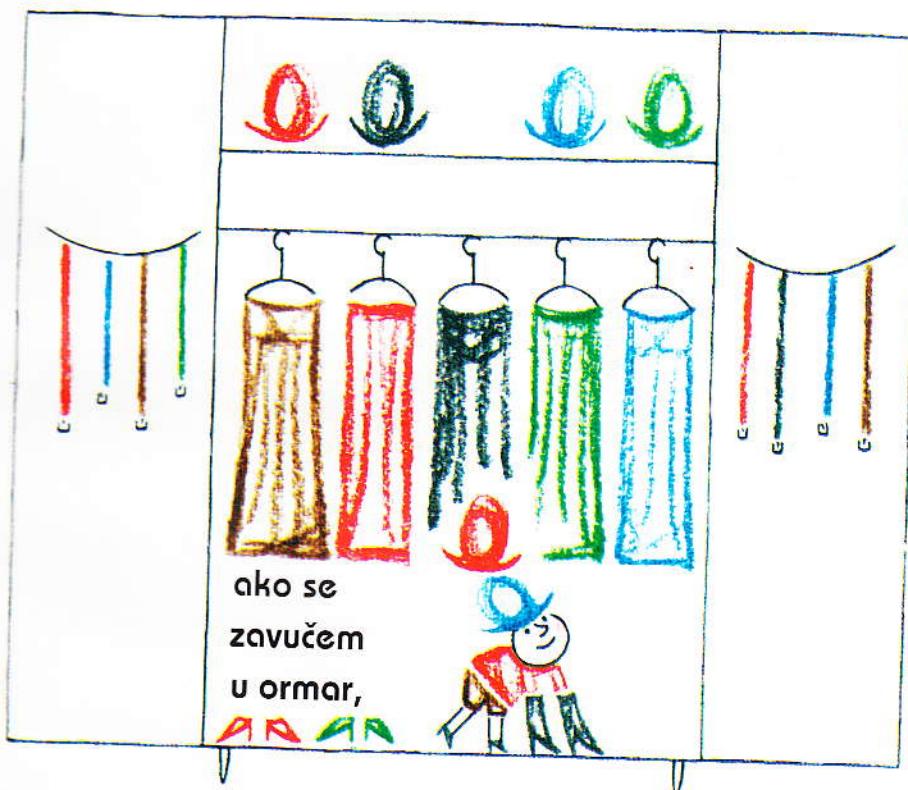
moja sestrica,
ne vesele istim stvarima.

Blago onom

tko zna čemu se tko veseli !

Dok sam bio mali,
mislio sam
da se mama veseli

a ona me pronade.

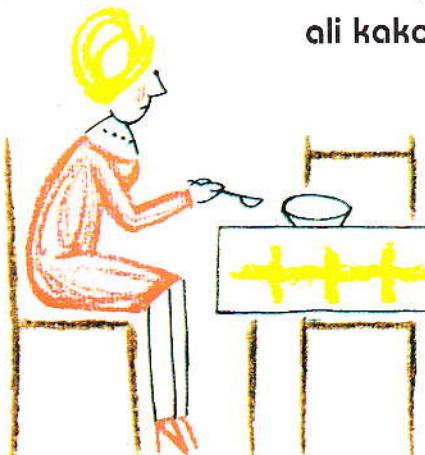

Otkad sam velik, znam
da se mama uopće ne veseli kad se sakrijem u ormara.
Draže joj je da me uvijek vidi, pa me ne mora tražiti.

Volio bih razveseliti mamu,

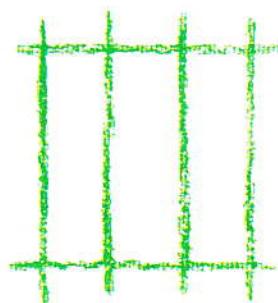
ali kako pogoditi da se ona veseli

ako pojedem svu juhu,

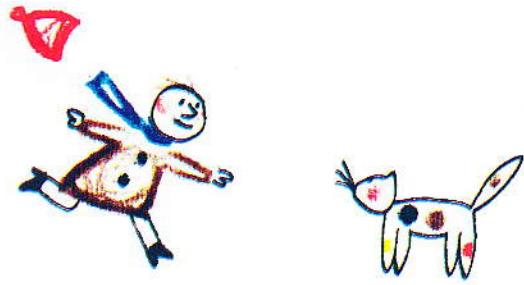

ako dodem čim me zovne

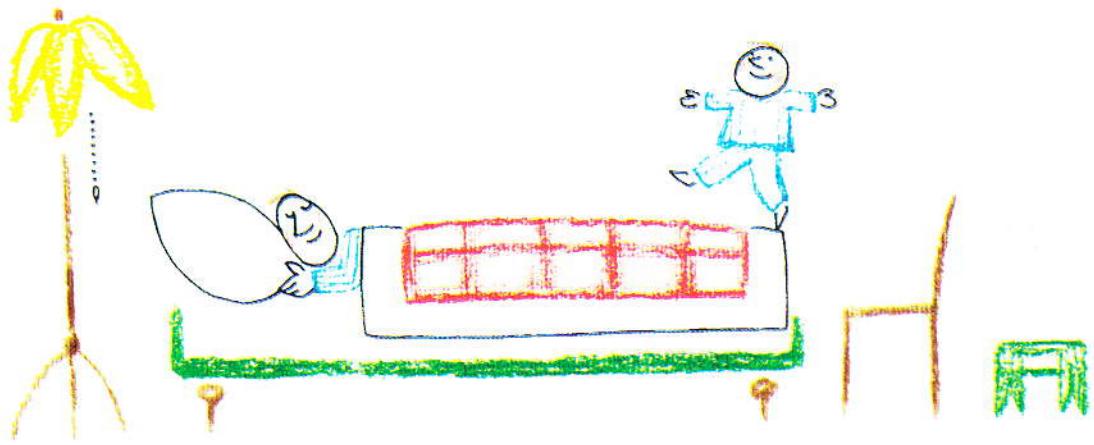
i kad ne istrčavam pred njom na ulicu.

Zato, na žalost,
rijetko razveselim mamu.

Dok sam bio mali,
mislio sam
da se tata veseli
kad ga nedjeljom rano ujutro budim.

Otkad sam velik, znam da se tata
tome uopće ne veseli.

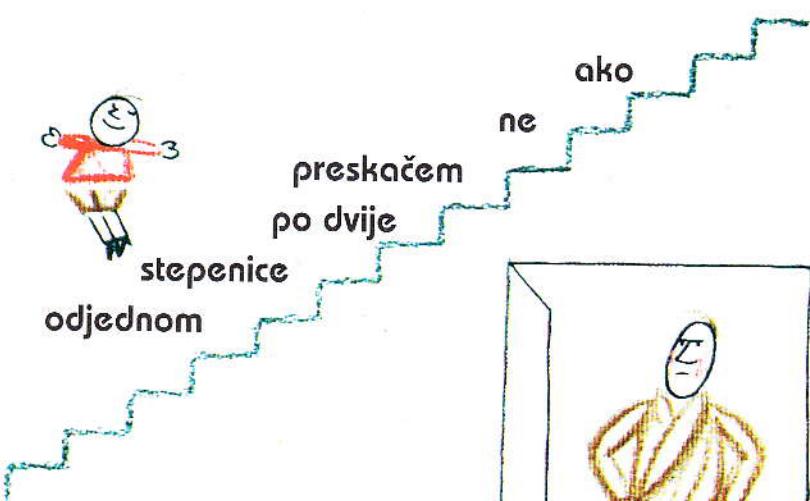
Više voli da ga pustim neka spava
dok se sam ne probudi.

Volio bih razveseliti tatu,
ali kako pogoditi

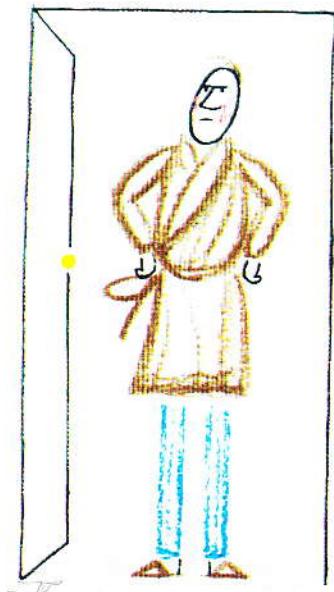
da se tata veseli

ako se ne igram
autićem
koji buči,

ako mi navečer još nešto padne na pamet,

pa ponovno ne ustanem.

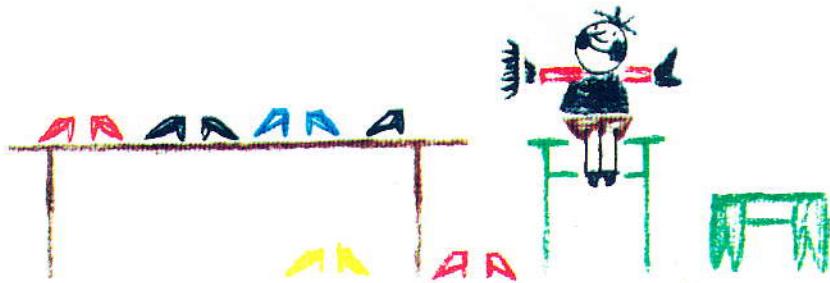

Zato, na žalost, rijetko razveselim tatu.

Dok sam bio mali,
mislio sam kako se baka veseli ako je iznenadim

i očistim cipele.

Otkad sam velik,
znam da se baka uopće tome ne veseli.
Više voli kad ne potrošim svu pastu
i ne uprljam odjeću.

Volio bih razveseliti baku, ali kako pogoditi
da se ona veseli

ako jako zinem
i pokažem
lijecniku grlo,

ako recitiram
lijepu pjesmicu

gostima

i poljubim susjedu.

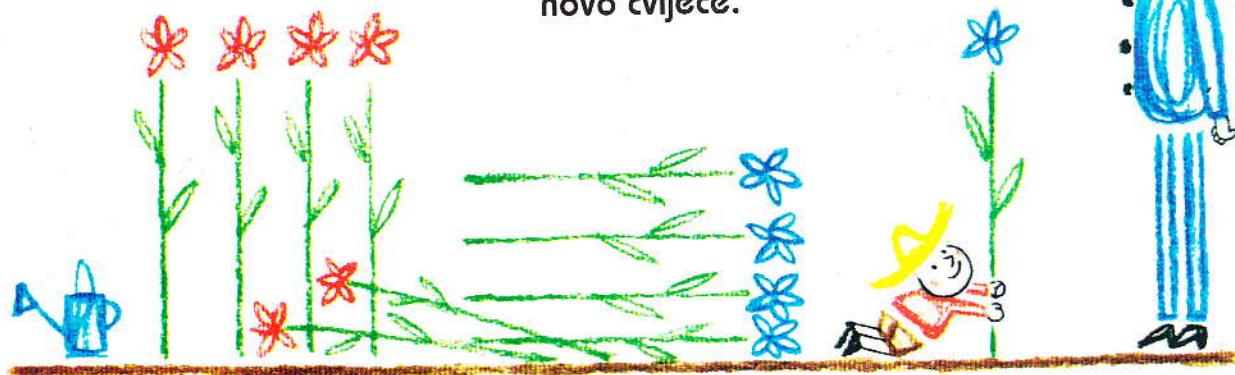
Zato, na žalost, rijetko razveselim baku.

Dok sam bio mali,
mislio sam

da se djed veseli

ako u vrtu zasadim
novo cvijeće.

Otkad sam velik, znam

da se djed tome uopće ne veseli.

Više voli
kad ostane cvijeće
koje je sam zasadio.

Volio bih razveseliti djeda,
ali kako pogoditi

da se djed veseli,

ako ne skupljam
sve sa zemlje,

ako uvučem trbuh i isprsim se,

i ako tete
i stričevi kažu
kako sam mu vrlo sličan.

Zato, na žalost, rijetko razveselim djeda.

Dok sam bio mali, mislio sam

da se Marica veseli zbog toga

što sam jak i spretan,
pa je mogu podići na jabuku.

Otkad sam velik,
znam
da se tome uopće
ne veseli,

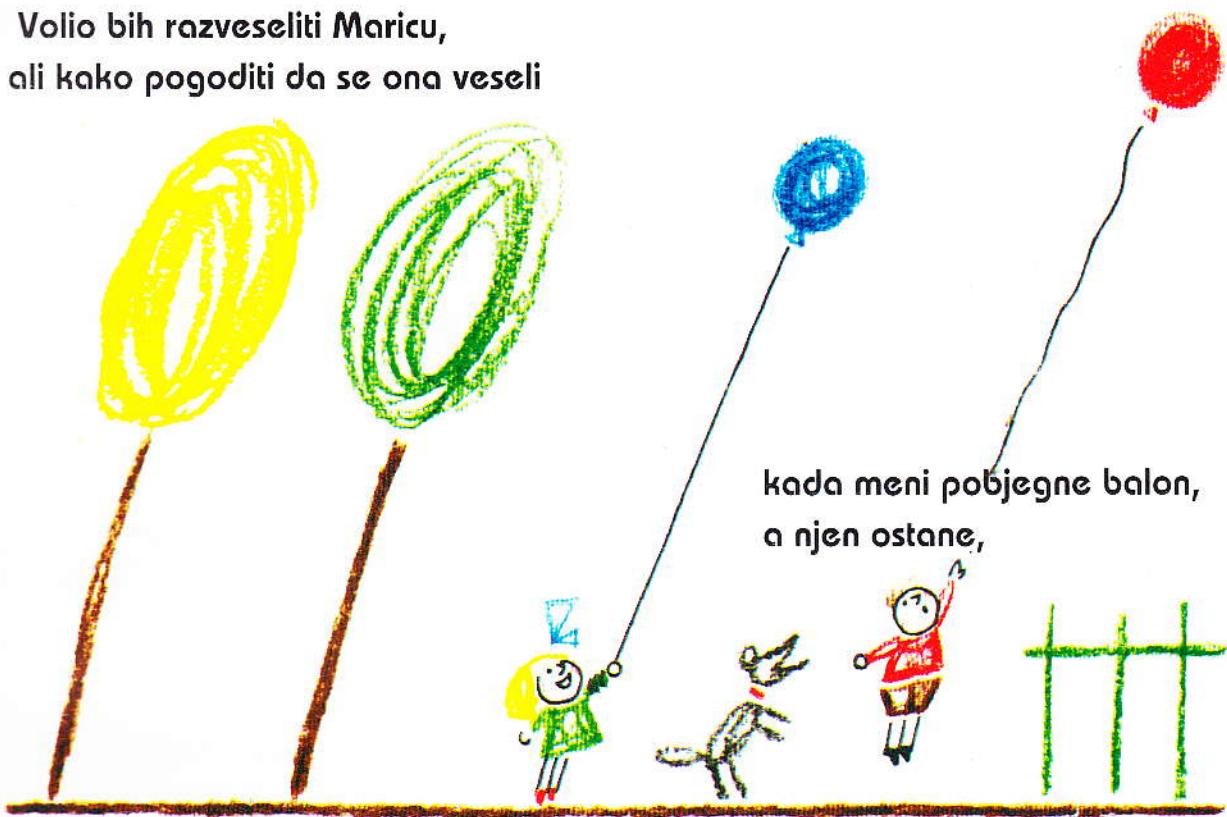

jer se ona

više voli
penjati
sama.

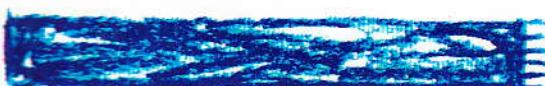
Volio bih razveseliti Maricu,
ali kako pogoditi da se ona veseli

kada meni pobegne balon,
a njen ostane,

kad se poskliznem na sagu,
padnem

i razbijem nos.

Tome se Marica
toliko veseli da
skače od radosti.

Blago onom tko pogodi čemu se tko veseli !
Često je teško pogoditi čemu se ja mogu razveseliti.

Kad mi teta Ana donese
punjenu čokoladu i kaže:

— Vidi, što sam ti donijela —

znam da me želi razveseliti.

Ali, ja se ne veselim,
jer ne volim

punjenu
čokoladu.

Stric se Drago,
želi sa mnom rukovati,

no poslije jauče i puše u prste i veli:

— Joj, joj, joj, kako je jak taj dečko ! —

On misli da se ja tome veselim.

Na žalost, ja se uopće ne veselim
jer znam da ga to, zapravo, ne boli.

Teta Olga, svaki put kad me vidi,
pljesne rukama i da me razveseli kaže:

— Uskoro neću
ni prepoznati
ovog dečka ! —

Ja se, na žalost,
tome ne veselim
jer znam
da će me
sigurno
prepoznati.

Stric me Marko nudi cigaretama i pita:

— No, braco, imaš li već curu ? —

kako bih se veselio
što me smatra odraslim.

Ja se, na žalost, tome
ne veselim
jer ne pušim
i nemam cure.

Lijepo je pogoditi čemu se tko veseli !

Mama

zna

da se tata veseli
kad navečer
može mirno
pročitati novine.

Zato ga ne smeta pri čitanju.

Tata zna

da se djed veseli

kad može pričati
kako je nekad
bilo.

Zato često zamoli djeda neka priča.

Djed zna da se baka veseli ako joj pohvali ručak.
Zato svaki dan kaže:

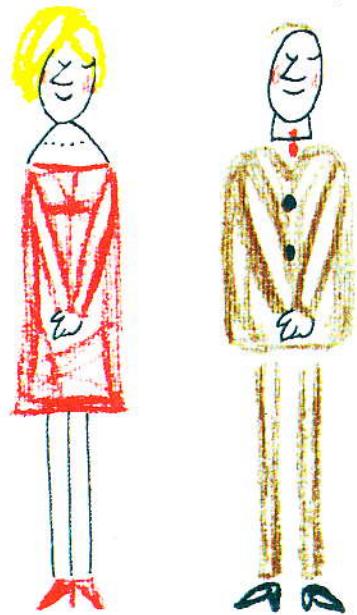
Baka zna

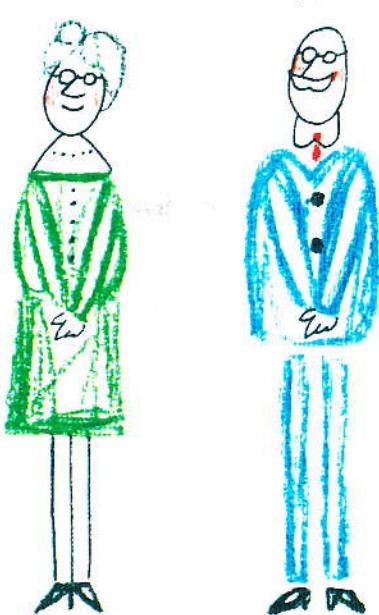
Zato baka uvijek diže Maricu, ali je nikada ne bací.

Srećom,

mama i tata,

baka i djed

znaju

čemu se
ja veselim.

Mama zna

da se veselim ako se mogu
igrati ribice u kadi

i ne smeta joj
ako sve poprskam
vodom.
Mama se ne veseli
mojoj igri
već mojoj
radosti,

iako poslije mora obrisati isprskanu vodu.

Tata zna

da se veselim
kad se grudamo,
pa ja nekoga pogodim.

Zato se i gruda sa mnom i ne ljuti se ako ga pogodim.

Tata se ne veseli grudanju,
već mojoj radosti,

čak ako mu se i otopi

snijeg za vratom.

Baka zna

da se veselim
odlasku u trgovinu,

i zato često kupujemo zajedno.

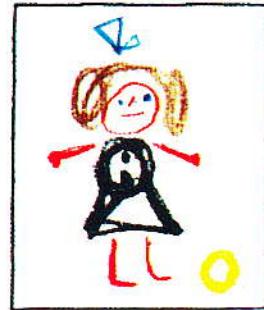
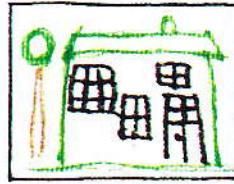
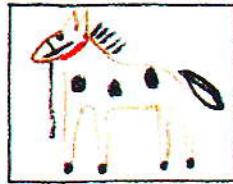
Dopušta mi da sam skidam
paketice s polica.

Baka se ne veseli
što kupujem
umjesto nje,
već što se
tome radujem,

ako ponekad nešto ispustim, prospem ili razbijem.

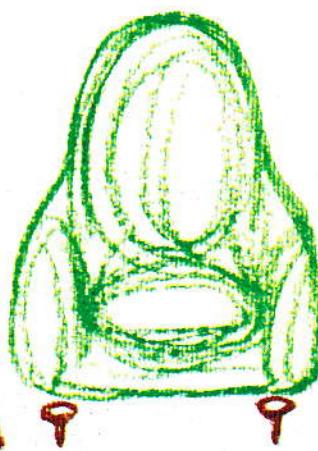
Djed zna

Zato se često igramo konjića.

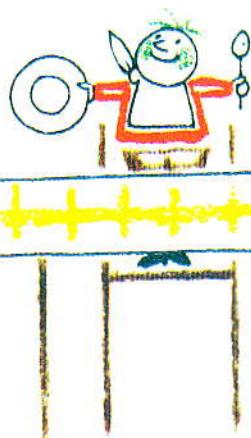
Djed se ne veseli
što mora biti konjić,

ali to trpi
jer se ja veselim.

Djed bi više volio sjediti u naslonjaču jer ga bole leđa.

Sada ja već znam
da se može veseliti i tđoj radosti.
Samo treba pogoditi čemu se tko veseli.

Odsad ću se i ja veseliti
ako pojedem svu juhu,

ako prestanem ružiti
autićem,

ako poljubim
susjedu

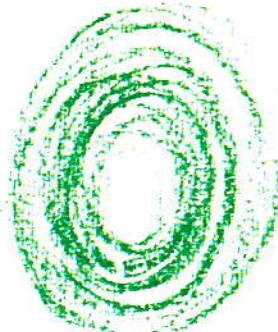

i ostavim na zemlji
lijepo žuto lišće.

Veselit će se svemu
čemu se vesele mama ili tata, baka ili djed.

Ja sam
već toliko velik
da se mogu
veseliti

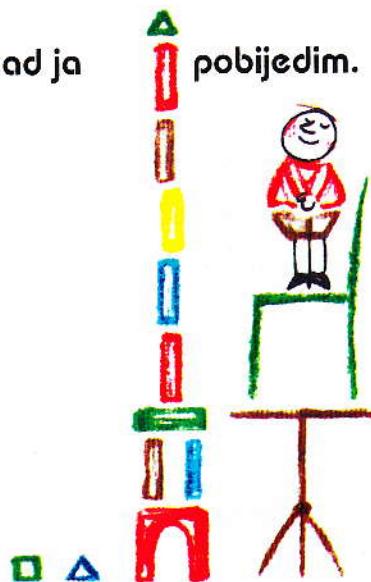
jer znam da je

ako Marica
pobijedi
u igri,
zbog toga sretna.

Uskoro će i ona odrasti
pa će se moći veseliti

kad ja pobijedim.

Volio bih

da se već sada svi vesele.

Iako je kasno, neću čekati do sutra.

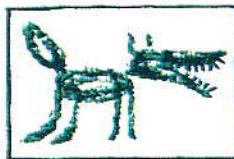
Još ču danas smisliti

tko se čemu veseli .

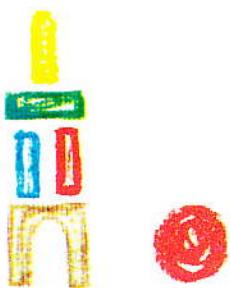
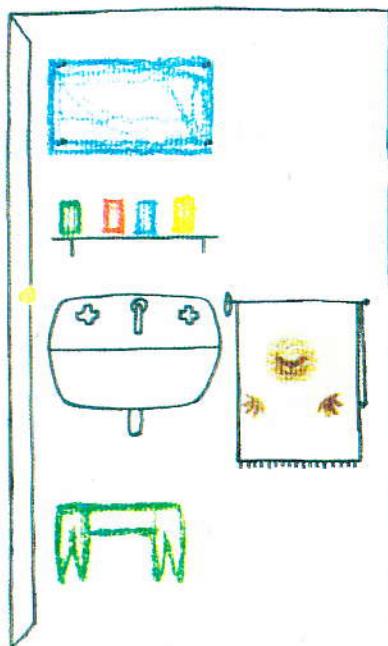

Baka se veseli

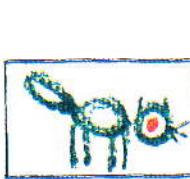
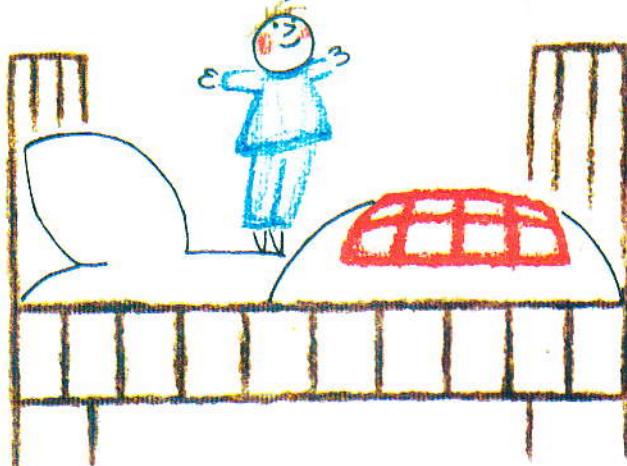
ako poslije
pranja zubi
ne jedem
čokoladu.

Mama se veseli

kad je zamolim za još jedan poljubac.

Tata se veseli

ako brzo zaspem.

Ipak, moram još malo
pričekati

dok se ne sjetim
čemu se ja veselim,
a čemu Marica,
moja sestrica.

Lako je pogoditi da se veselim

kad tata sjedne na rub moga kreveta
i samo sa mnom razgovara.

Na žalost, nije teško pogoditi da se Marica veseli
ako i ona zna
o čemu razgovaram s tatom.

Volim nasamo šaputati s tatom, da Marica ne čuje.

Ali sada, kad znam čemu se ona veseli,

reći će joj
o čemu sam pričao
s tatom.

Sada se i Marica veseli,

a zbog toga sam veseo i ja.

Teško je pogoditi čemu se tko veseli. Ali — i to se može.

ISBN 953-6510-0

M
JANI
B

B2864396

